

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił M. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzja organu rentowego została wydana po przeprowadzeniu badania stanu zdrowia ubezpieczonego przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 21 grudnia 2018 roku, który stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i ustalił datę powstania całkowitej niezdolności do pracy na dzień

4 października 2016 r. Zakład wskazał, iż ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 15 lat 28 dni, tj. 12 lat 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i 2 lata 22 dni okresów nieskładkowych, w tym w ostatnim 10 – leciu przed dniem zgłoszenia wniosku – 1 rok 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych i 5 miesięcy 18 dni okresów nieskładkowych (po ograniczeniu do 1/3 udowodnionego okresu składkowego), łącznie 1 rok 10 miesięcy 10 dni. Natomiast przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. 4 października 2016 roku, organ rentowy przyjął za udowodnione 1 rok 1 miesiąc 8 dni okresów składkowych i 4 miesiące 13 dni okresów nieskładkowych (po ograniczeniu do 1/3 udowodnionego okresu składkowego), łącznie 1 rok 5 miesięcy 21 dni. Organ renty odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie udowodnił on wymaganego 5 – letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku, jak również przed dniem powstania niezdolności do pracy.

/decyzja k. 50 plik IV akt ZUS/

Powyższą decyzję zaskarżył M. B. w dniu 27 lutego 2019 roku, wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podniósł, że jest osobą niedowidząca po udarze mózgu i pozostaje bez jakichkolwiek środków do życia.

/odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o jego odrzucenie na podstawie art.477⁹ §3¹ k.p.c., podnosząc, że ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

/odpowiedź na odwołanie k. 16 - 17/

Na rozprawie w dniu 18 lipca 2019 r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku – pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w całości, ani w części. Jednocześnie oświadczył, że nie kwestionuje ustaleń Lekarza Orzecznika ZUS i nie zgłasza żadnych zastrzeżeń względem jego orzeczenia.

/e-prot. z 18.07.2019 r.: 00:01:4- płyta CD k.40/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – M. B. urodził się w dniu (...)

/niesporne/

Odwołujący był zatrudniony w firmie (...) w okresie od dnia 4 października 1980 roku do dnia 31 stycznia 1981 roku.

/niesporne, a nadto kopia oświadczenia k. 26, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

Wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu pracowniczym w okresie od dnia 9 marca 1981 roku do dnia 20 lipca 1984 roku w Zakładzie (...) w K. .

/niesporne, a nadto świadectwo pracy k. 36, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

M. B. był zatrudniony w Zakładach (...) w okresie od dnia 28 lipca 1984 roku do dnia 31 sierpnia 1989 roku.

/niesporne, a nadto świadectwo pracy k. 37, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

W okresie od dnia 22 listopada 1989 roku do dnia 31 grudnia 2005 roku ubezpieczony miał przyznaną rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/niesporne, a nadto karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

Wnioskodawca był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w K. w okresie od dnia 15 września 1998 roku do dnia 17 lipca 2001 roku.

/niesporne, a nadto świadectwo pracy k. 38, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

W okresie od dnia 8 lipca 2006 roku do dnia 4 grudnia 2006 roku wnioskodawca otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych z Powiatowego Urzędu Pracy.

/niesporne, a nadto informacja z PUP – k.42, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

Od dnia 2 września 2013 roku do dnia 30 września 2013 roku ubezpieczony był zatrudniony w firmie (...).

/niesporne, a nadto druk (...) P (...) k.53, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

Ubezpieczony wykonywał umowę zlecenie w Spółdzielni (...) w K. w okresie od dnia 12 kwietnia 2014 roku do dnia 9 maja 2014 roku.

/niesporne, a nadto umowa zlecenie – k.45, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

Wnioskodawca był zatrudniony w P.W. (...) w Ł. w okresie od dnia 18 maja 2015 roku do dnia 14 listopada 2015 roku.

/niesporne, a nadto świadectwo pracy k. 46, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

M. B. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w Ł. w okresie od dnia 8 grudnia 2015 roku do dnia 30 marca 2016 roku.

/niesporne, a nadto świadectwo pracy k. 47, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

Od dnia 5 czerwca 2017 roku do dnia 18 października 2018 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W..

/niesporne, a nadto zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu - k. 34, karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS/

W dniu 8 stycznia 2019 roku wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 1-4 plik IV akt ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy oraz po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u niego przebyte udary mózgowe ze znacznym upośledzeniem widzenia obu oczu, dyskopatię szyjną i lędźwiową z zespołem bólowym, nadciśnienie tętnicze i wodniaki jądra. Orzeczeniem z dnia 21 grudnia 2018 roku Lekarz Orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do końca 2021 roku, całkowita niezdolność do pracy trwa od 4 października 2016 roku.

/ opinia lekarska Lekarza Orzecznika ZUS – k. 10-11 dokumentacji orzeczniczol- lekarskiej ZUS/

W określonym terminie (14 dni od daty doręczenia orzeczenia), ubezpieczony nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS.

/niesporne/

Zaskarżoną decyzją z 8 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił M. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzja organu rentowego została wydana po przeprowadzeniu badania stanu zdrowia ubezpieczonego przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 21 grudnia 2018 roku, który stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i ustalił datę powstania całkowitej niezdolności do pracy na dzień 4 października 2016 r. Organ renty odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie udowodnił on wymaganego 5 – letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku, jak również przed dniem powstania niezdolności do pracy.

/decyzja k. 50 plik IV akt ZUS/

W ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem powstania u M. B. całkowitej niezdolności do pracy tj. dniem 4 października 2016 roku - w okresie od dnia 3 października 2006 roku do dnia 3 października 2016 roku udowodnił on łącznie 1 rok, 5 miesięcy i 21 dni, w tym 1 rok, 1 miesiąc i 8 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 13 dni okresów nieskładkowych (po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych).

/ karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS /

W ostatnim 10 – leciu przed dniem zgłoszenia wniosku, tj. dniem 8 stycznia 2019 roku – w okresie od dnia 7 stycznia 2009 roku do dnia 7 stycznia 2019 roku wnioskodawca udowodnił łącznie 1 rok 10 miesięcy 10 dni, w tym 1 rok 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych i 5 miesięcy 18 dni okresów nieskładkowych (po ograniczeniu do 1/3 udowodnionego okresu składkowego).

/ karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS /

M. B. posiada udowodniony okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 15 lat 28 dni, tj. 12 lat 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 2 lata 22 dni okresów nieskładkowych

/ karta przebiegu zatrudnienia – k.48 plik IV akt ZUS /

Powyższy stan faktyczny został w całości ustalony na podstawie dowodów w postaci dokumentów załączonych w załączonych aktach rentowych, których wartości dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron a i Sąd nie znalazł powodów by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku poz.1270, ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt. 5 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej: 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

W myśl ust. 2, okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art.58 ust.4).

Zgodnie z art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (którego ustaleń odwołujący nie kwestionował), Sąd ustalił, że występujące u wnioskodawcy schorzenia uzasadniają orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy od końca 2021 roku, z datą powstania całkowitej niezdolności do pracy 4 października 2016 roku. Należy przy tym podkreślić, że nie stwierdzono długotrwałej niezdolności do pracy w okresie przed ukończeniem przez wnioskodawcę 30 roku życia.

Wskazać w tym miejscu należy, że wbrew twierdzeniom organu rentowego nie ma podstaw do odrzucenia odwołania ubezpieczonego na podstawie art.477⁹ § 3¹ k.p.c., gdyż przedmiotem sporu w niniejszej sprawie nie były kwestie związane z niezdolnością do pracy ubezpieczonego, tylko spełnienie pozostałych przesłanek warunkujących prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z przedłożonej dokumentacji, dotyczącej przebiegu zatrudnienia skarżącego wynika natomiast, że w dziesięcioleciu przed dniem powstania u M. B. całkowitej niezdolności do pracy tj. dniem 4 października 2016 roku - w okresie od dnia 3 października 2006 roku do dnia

3 października 2016 roku udowodnił on łącznie 1 rok, 5 miesięcy i 21 dni, w tym 1 rok, 1 miesiąc i 8 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 13 dni okresów nieskładkowych (po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych). Natomiast w ostatnim 10 – leciu przed dniem zgłoszenia wniosku, tj. dniem 8 stycznia 2019 roku – w okresie od dnia 7 stycznia 2009 roku do dnia 7 stycznia 2019 roku wnioskodawca udowodnił łącznie 1 rok 10 miesięcy 10 dni, w tym 1 rok 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych i 5 miesięcy 18 dni okresów nieskładkowych (po ograniczeniu do 1/3 udowodnionego okresu składkowego). M. B. posiada udowodniony okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 15 lat 28 dni, tj. 12 lat 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i 2 lata 22 dni okresów nieskładkowych

Wnioskodawca nie przedstawił w przedmiotowej sprawie żadnych dowodów na potwierdzenie, że legitymuje się dłuższym stażem ubezpieczeniowym. W złożonym odwołaniu wskazywał jedynie, że stan zdrowia uniemożliwia mu

pracę zarobkową. Pełnomocnik wnioskodawcy poza oświadczeniem, że kwestionuje ustalony przez organ rentowy staż pracy odwołującego nie wskazał konkretnych zarzutów, ani nie doprecyzował, które okresy ewentualnie kwestionuje.

Podnieść należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt

I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz. 76). Podobnie w wyroku z dnia

7 października 1998 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 roku nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do przyznania wnioskodawcy dochodzonego świadczenia, bowiem warunki określone w art. 57 jak i 58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu (...) nie zostały spełnione. Nie tylko nie wykazano, że skarżący osiągnął 5-letni okres ubezpieczenia określony w art. 58, ale także nie spełnił on warunków określonych w art. 58 ust. 4 i art. 57 ust. 1 pkt 3, ani w alternatywnym względem tego przepisu art. 57 ust. 2.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, uznając słuszność zaskarżonej decyzji, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adwokat M. P. kwotę 110,70 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu. W myśl § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz.18) opłaty wynoszą 90 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zgodnie z § 4 ust.3 w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1 § 2, Sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Z tych względów Sąd zwiększył należną kwotę o kwotę podatku VAT tj. o kwotę 20,70 zł.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawcy